

Úti füzetek plusz rovatunkban az idén nyáron megrendezett második tállyai alkotótáborunk legjobb alkotásait közöljük.

Majláth Dániel

radix

egy napon születünk.
én nehezen, farfekvéssel,
az orvos is részeg volt.
a szülőszobából kifelé menet
nekiment az ajtófélfának.

téged ki kellett vágni.
bántani kellett anyukádat,
hogyan később aztán
ő bánthasson téged.

születésnapunk
a fájdalmaink évfordulója.

én 8 hónapot voltam
anyám hasában,
te 7 hónap után
kényszerültél világra,
pár órával előttem.

1 hónappal kevesebbet éltél,
mégis idősebb vagy nálam.

Majláth Dániel 1995-ben született. A Vörös Postakocsi folyóirat 2. tállyai alkotótáborán líra szekcióban 3. helyezést ért el.

Festmény és centrifuga

Fürdőszobában cigizni. Gargalizálni a füsttel.
Samponnal kevert bort inni a zuhany alatt.
Szándékosan a zárban felejtteni a kulcsot,
csak hogy visszaszaladhassak érte.
Elsétálni az aszfaltba olvadt ötvenes mellett,
amit részegen annyiszor próbáltam felkaparni.
Taxisok takarítják a tegnapi hányást üléseikről.
Darukról lógó árnyékok a házfalakon.
Lomtalanításkor az utcára dobált szemetet
kerülgetni, és átlépni egy fénykép fölé.
Belehiggadni egy ordításba.
Várni a nagy szerelem vége utáni első jó dugást.
X-et nyomni körömmel egy szúnyogcsípésbe.
Vagy a kuka mellé ejtett nejlonzacskót
egy bálna gyomrába képzelni. Mindegy.
Csak ne kelljen eszembe jutnia, ahogy
reggel a mosatlan kávéscsészémmel
rúzsosod a száz.

Megálló

Van itt egy pad, az lesz az ágy.
Eldobált csikkek veteményese a padló.
Nincs takaróm. Szálkás utcafény a lámpám,
árnyékom ásít a betonon. Ujjaim között
számhoz emelt cigi – félbehagyott gondolat.
A rozsdá halkított rohanás
egy villanypóznánál hagyott kerékpáron.
Nincsen zaj, csak hallgatások karambolja.
Magam mellé képzelek valakit.
Felhők forgolódnak a kidörzsölt égen,
mintha büntudatuk volna, hogy reggelre elhagynak.